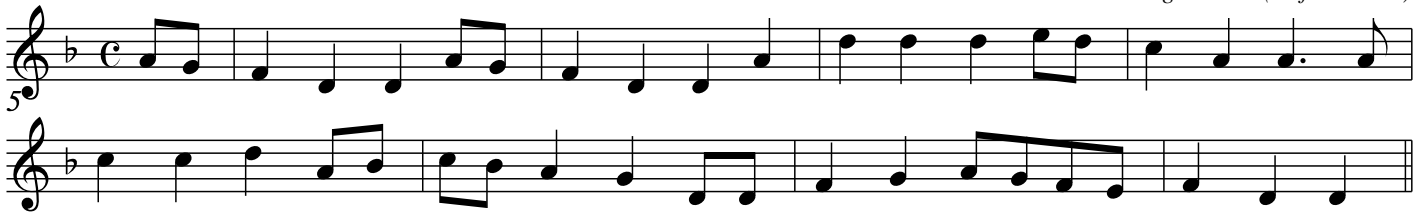

Gjøglervise

Aurelius Mittigan/trad. (Allfirda/Frei)

1. Tre gjøglere sto ved slottets port
de sang så fagert de sang så stort
og fruen i sitt mørke rom
hennes hjerte smeltet som snø for sol
2. Hun tok så av sine silkeskjørt
slang sko'ne og blusen etter det
og hun sprang gjennom byen på sine bare, bare ben
for å danse med de blide, glade gjøglerne
3. Det var sent på kveld hennes mann kom hjem
og spurte etter fruen sin
en tjener sa, han var slettes ikke glad,
hun er dratt med de ville, gale gjøglerne
4. Sett så salen på min beste hest
og sett frem fruens hest bredvid
jeg må dra av sted for å finne min fru
som er dratt med de ville, gale gjøglerne
5. Han reiste langt, han reiste fort
gjennom skogen og markene
helt til han kom til en lys og åpen eng
der fikk han se sin fru igjen
6. Hvordan kan du dra i fra hus og land
hvordan kan du dra fra pengene
hvordan kan du dra fra din nygifte mann
for å danse med de ville, gale gjøglerne
7. Hva bryr jeg meg om både hus og land
hva bryr jeg meg om pengene
hva bryr jeg meg om min nygifte mann
jeg vil danse med de blide, glade gjøglerne
8. Hva bryr jeg meg om din myke seng
med silketeppe og laknene
for i natt sover jeg i en kald og åpen eng
sammen med de blide, glade gjøglerne
—
for i natt sover jeg i en kald og åpen eng
tett tett sammen med de blide, glade gjøglerne